

Vôňa mandarínok

Prešlo rokov dvanásť,
Mám spomienok pár,
A tak si na nás pamätám...

Na oranžové slnko, vôňu mandarínok,
Na stopu štetca, obrazy krajínok,
Na modré oči pohľadov,
Na pokraje nadvhľadov.

Na azurové more a oblohu tmavú,
Na spomienku živú, spomienku pravú.
A keď hviezdy prišli k moci,
Písala som po tme v noci:

Len túto noc,
Máš čarovnú moc.
Nič nevidieť,
Skúsme bdieť,
Vložiť do rúk druhej dlane,
V túto noc sa niečo stane.

Je tma, no odolajme spánku,
Vnesme sa do letného vánku
A nechajme sa unášať melódiou ticha.
Má kúzlo, z ktorého pri srdci pichá.

Len túto noc
Máš čarovnú moc.
Máš nado mnou silu

V túto magickú chvíľu.

Nevidím,

Tak vnímam len teba.

Závidím

Hviezdam taký kus neba.

Je tma, no život je bez samoty.

Len sny, myšlienky, melódie a ty.

A tak teraz v tichu spomínam...

Hľadím do tmy a iné nevnímam.

V myšlienkach kráčam teplou krajinou.

Som mladou, nežnou, nevinnou.

Len cítim opäť tú vôňu. Vôňu mandarínok.

Chcem vytesniť život plný ruchov, noviniek.

Počujem azurové more a hlboké vlny,

Spomínam na život farieb plný.

Je ďalšie ráno, začínam zapletať,

Viem, že si navždy budem pamätať...

Dvanásť rokov, z dievčaťa dáma.

No keď sa vráti tá vôňa známa,

Akoby kúzlom vráti sa čas

A ja opäť vnímam nás.